

"Rovdjurstrycket" en uppblåst ballong

Bilden av landsbygdsbefolkningen som dignar under en överhängande rovdjursplåga är inte sann. Den har skapats av rovdjursnegativa debattörer och media. I verkligheten är det helt andra problem som landsbygden ägnar intresse.

Stad mot land. Stockholmsbyråkrater mot kämpande landsbygdsbefolkning. Så framstår frågan om rovdjuren i media och i det allmänna medvetandet. I dag bor 85 procent av Sveriges befolkning i tätorter. Massmedia har ett storstadsperspektiv med ganska litet intresse för landsbygden, men ett av de ämnen de gärna skriver om är konflikten kring varg.

Jägar- och lantbrukarorganisationer har målat upp en bild av landsbygden där majoriteten är jägare och fårbönder som dignar under "rovdjurstrycket" och vars trygghet och livskvalitet har försvunnit i takt med vargstammens ökning. I så gott som alla sina debattinlägg talar de om landsbygdens intressen och hur de som bor och verkar där rovdjuren finns påverkas negativt. Rovdjursförekomsten beskrivs som ett allvarligt hot mot möjligheten att leva och arbeta på landet.

Det är denna bild av stora problem som media anammar och förmedlar till allmänheten.

De jägare och djurhållare som tycker att rovdjuren är ett bekymmer är i sin fulla rätt att argumentera för sin sak. Det må vara med fakta eller med överdrifter. Men, de har inte rätt att tala för hela landsbygdens befolkning.

VERKLIGHETEN SER NÄMLIGEN mycket annorlunda ut än ovanstående beskrivning. Om man tittar på vad lokala organisationer inom "Hela Sverige ska leva" kämpar med så är det problemen med bristande kommersiell och offentlig service, skolor och infrastruktur.

Sammandrag från de konferenser som länsbygderådet i Dalarna, detta "rovdjursdrabbade" län, ordnade förra året ute i bystugorna, visar att inte heller där var rovdjuren något ämne. Diskussionerna handlade om bussturer, bankservice och skolor. Inte ens när lokalt jordbruk tas upp kan man finna ett ord om något "rovdjurstryck".

Inte heller i olika myndighetsrapporter om gles- och landsbygdsproblem finns rovdjur med. Myndigheten för tillväxtpolitiska utvärderingar och analyser kom 2009 med en rapport kring förutsättningar för landsbygdens tillväxt. Återigen är det infrastruktur, inte minst bredband, samhällsservice, apotek, post, skolor och befolkningsutveckling som är de stora frågorna. Inte ett ord om rovdjur.

Det är också intressant att se vad Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) arbetar med. Ett besök på deras hemsida antyder rovdjursfrågans rätta proportioner. LRF arbetar med ett otal olika frågor, alltifrån klimat, energi och bredband, till djurhälsa, skogsfrågor och köttproduktion. Varken sidor om lammproduktion eller betesdrift innehåller något om rovdjur, de handlar i stället om sådant som avelsvärdering, fårhälsa, och säkerhet i djurhantering. Rovdjur upptar en mycket liten plats, under jakt och fiske. I en enkät till riksdagspartierna inför valet 2010 tog LRF upp 33 punkter, ingen av dem handlade om rovdjur.

JAG SOM LEVER och driver verksamhet ute i skogen i "rovdjurstäta" Bergslagen upplever att de allra flesta här överhuvudtaget inte berörs av rovdjuren och inte engagerar sig i frågan. Något som stöds av att bara drygt hälften av de tillfrågade i Dalarna brydde sig om att svara på frågorna i den undersökning om attityder till de stora rovdjuren som forskare vid SLU genomförde 2009. De människor jag träffar i bygden är oftast positiva till rovdjur men de är ganska försiktiga med att framföra den åsikten. De som inte vill ha de stora rovdjuren i våra skogar har däremot inga problem med att yttra sin mening. Det är ju den av media etablerade "rätta" åsikten när man bor på landet och som sådan ofarlig att uttala.

Företrädesvis är det jägare som är mest negativa till rovdjur, framförallt till vargen. Ofta framhålls jaktens stora betydelse för landsbygden. Det är sant att jakt är ett stort intresse, men kanske inte så stort som det framställs. Andelen aktiva jägare i Torsby, Filipstad, Hälsjöfors, Ljusnarsberg, Hofors, Nordanstig och Rättviks kommuner utgjorde jaktåret 2010-11 i genomsnitt 6,75 procent av befolkningen där.

En minoritet vars synpunkter liksom djurhållarnas ska beaktas. Men de ska inte tillåtas bestämma rovdjurspolitiken.

YLVA LINDBERG
VICE ORDFÖRANDE

Våra Rovdjur

ges ut av Svenska Rovdjursföreningen till medlemmar och prenumeranter fyra gånger/år

Organisation

Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
E-post: info@rovdjur.se
Telefon: 08-441 41 17
Hemsida: www.rovdjur.se

Medlemsavgift och prenumeration

275 kr, familjemedlem 30 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7. För boende utomlands tillkommer 100 kr i porto.

Adressändring

medlemsregister@rovdjur.se

Redaktör och ansvarig utgivare

Tatjana Kontio
Svenska Rovdjursföreningen
Masthamnen
116 30 Stockholm
08-441 41 17, 0736-19 72 59
tatjana.kontio@rovdjur.se

Redaktionsråd

Anders Bjärvall, Hans Ring,
Jan Bergstam, Magnus Hagman,
Mattias Öyen, Ylva Lindberg.

Medverkan

med material i tidningen sker på ideell basis. Våra Rovdjur redigerar materialet i samråd med medverkande och väljer publiceringstillfälle. Välkommen med text- och bildbidrag!

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 4/2012: 14 oktober

Upplaga

6 000 ex

Omslagsfoto

Varg. Lars-Göran Engström:

"Det var en dag i början av mars i år, jag skulle rusta upp ett gömsle jag använder för att smyga på smålom i mellersta Värmland. Hundra meter från kojan fick jag syn på färsk vargspilling och spår och bestämde mig för att hämta sovesäcken och sova över. Vid halvtio-tiden på morgonen såg jag en rörelse. Fram kom en varg på väg mot kojan! Jag hann ta många bilder. Det var en fantastisk upplevelse. Sakta och lugnt vek vargen sedan av mot norr bort över myren."